

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-73/15-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Gordane Marušić-Babić predsjednice vijeća, Sanje Otočan, Slavice Marić-Okičić, Biserke Kalauz i Fedore Lovričević-Stojanović, članica vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom u povodu zahtjeva D. M. iz S., kojeg zastupa opunomoćenik T. M., odvjetnik u S., na sjednici održanoj 30. rujna 2015.

p r e s u d i o j e

Zahtjevi se odbijaju.

Obrazloženje

Podnositelj je 19. veljače 2015. podnio zahtjev, uređen u podnesku od 25. ožujka 2015., temeljem odredbe članka 83. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12. i 152/14. - dalje: ZUS) za ocjenu zakonitosti Odluke o komunalnom doprinosu i Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu („Službeni glasnik Općine Sućuraj“, broj: 5/13. i 8/13.). Navodi da pobijani opći akti propisuju različitu visinu komunalnog doprinosa uzimajući kao odlučni kriterij trajanje prijavljenog prebivališta na području Općine S., te smatra da je rješenjem Jedinog upravnog odjela Općine S. klasa: UP/I-363-02/15-03/01, urbroj: 2128/04-15-13 od 9. veljače 2015., koje prilaže uz zahtjev, povrijeđen njegov pravni interes i da je doveden u neravnopravan položaj u odnosu na građane Republike Hrvatske koji na području Općine S. imaju prijavljeno prebivalište u trajanju duljem od tri godine, jer mu je temeljem navedenih općih akata visina komunalnog doprinosa utvrđena u iznosu od 60,00 kn po m³ građevine umjesto u iznosu od 6,00 kn/m³. Nadalje podnositelj navodi da nije u mogućnosti precizirati odredbe koje pobija, jer nije u posjedu predmetnih općih akata Općine S., koji nisu objavljeni na internetu. Predlaže da se zahtjev za ocjenu zakonitosti uvaži.

Budući da se zahtjev podnositelja odnosi na ocjenu zakonitosti dva akta, to je zahtjev u dijelu u kojem se odnosi na Odluku o komunalnom doprinosu („Službeni glasnik općine Sućuraj“ broj 5/13.) zaprimljen pod brojem Usoz-73/15, dok je zahtjev u dijelu koji se odnosi na ocjenu zakonitosti Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu („Službeni glasnik općine Sućuraj“ broj 8/13.) zaprimljen pod brojem Usoz-143/15.

Radi ekonomičnosti postupka, Sud je navedene predmete spojio i donio zajedničku odluku.

Donositelj akta se, iako uredno pozvan, nije očitovao na zahtjev.

Očitovanje na navode zahtjeva dao je općinski načelnik Općine S. u podnesku od 23. lipnja

2015., uz koji je dostavio preslike cjelovitog Službenog glasnika Općine S. broj 5/13. i 8/13., u kojima je objavljena osporavana Odluka o komunalnom doprinosu i Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu, navodeći da su predmetne odluke i dalje na snazi. Citirajući odredbu članka 8. stavka 2. i stavka 4. Odluke o komunalnom doprinosu ističe da je Jedinstveni upravni odjel Općine S. u postupku donošenja rješenja o visini komunalnog doprinosa za podnositelja, koji nema prebivalište na području Općine S., valjano postupio po članku 6. te Odluke.

Zahtjevi nisu osnovani.

Iz sadržaja zahtjeva proizlazi da podnositelj osporava zakonitost članka 8. stavka 2. Odluke o komunalnom doprinosu objavljene u „Službenom glasniku Općine Sućuraj“, broj: 5/13. i članka 1. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu, objavljene u „Službenom glasniku Općine Sućuraj, broj: 8/13.

Osporavana odredba Odluke o komunalnom doprinosi glasi:

„Članak 8. stavak 2.

Investitori koji imaju prebivalište, odnosno sjedište, na području Općine Sućuraj, i to najmanje tri godine (prema potvrdi Policijske uprave) oslobađaju se plaćanja dijela komunalnog doprinosa u visini od 50% uz uvjet da ne promjene prebivalište ili sjedište narednih tri godine i da u istom roku ne otuđe građevinu za koju su oslobođeni“.

Osporavana odredba Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnom doprinosu glasi:

„Članak 1.

U članku 8. Odluke o komunalnom doprinosu dodaje se stavak 4. koji glasi:

Investitori koji imaju prebivalište, odnosno sjedište na području Općine Sućuraj, i to najmanje tri godine (prema potvrdi Policijske uprave) a podnijeli su zahtjev za legalizaciju objekta do 1. srpnja 2013. godine, plaćaju komunalni doprinos:

1. I zona 6,00 kuna po m³
2. II zona 4,00 kuna po m³
3. III zona 3,00 kuna po m³“.

Osporavane Oduke donijelo je Općinsko vijeće Općine S. na sjednici održanoj 4. travnja 2013. godine i 2. srpnja 2013. godine, na temelju članka 31 stavka 7. Zakona o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine", broj: 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09., 153/09., 49/11., 84/11., 90/11. i 144/12.-u daljnjem tekstu: Zakon) i članka 30. Statuta Općine S. („Službeni glasnik Općine Sućuraj“, broj: 02/09) odnosno članka 35. Statuta Općine S. („Službeni glasnik Općine Sućuraj“ broj: 6/13.). Odluke su stupile na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom glasniku Općine S.“.

Prema odredbi članka 31. stavka 1., 2., 3. i 4. Zakona, komunalni doprinosi su novčana javna davanja koja se plaćaju za građenje i korištenje objekata i uređaja komunalne infrastrukture iz članka 30. stavka 1. toga Zakona, dakle za javne površine, nerazvrstane ceste, groblja i krematorije te javnu rasvjetu. Komunalni doprinos je prihod jedinice lokalne samouprave, a plaća ga vlasnik građevne čestice na kojoj se gradi građevina odnosno investitor. Plaćanjem komunalnog doprinosa vlasnik građevne čestice odnosno investitor sudjeluje u podmirenju troškova izgradnje objekata i uređenja komunalne infrastrukture utvrđenih programom iz članka 30. stavka 4. toga Zakona.

Odredbom članka 31. stavka 7. Zakona propisano je da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o komunalnom doprinosu kojom obvezno utvrđuje, između ostalog, opće uvjete i razloge zbog kojih se u pojedinačnim slučajevima može odobriti djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, te izvore sredstava iz kojih će se namiriti iznos za slučaj potpunog ili djelomičnog oslobađanja komunalnog doprinosa (alineja 4. i 5.).

Iz odredaba Zakona razvidno je da je komunalni doprinos isključivo prihod proračuna

jedinice lokalne samouprave te je uređenje komunalnog doprinosa stavljeno u nadležnost predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave. Nadalje, nesporno je da je jedinica lokalne samouprave ovlaštena utvrditi razloge zbog kojih se može odobriti djelomično ili potpuno oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa sukladno citiranoj odredbi članka 31. stavka 7. alineje 3. i 4. Zakona. Stoga Sud ocjenjuje da se donositelj osporenog općeg akta pri određivanju uvjeta za oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa kretao u okviru zakonskih ovlasti.

Iz citiranih odredaba Odluka razvidno je da je Općinsko vijeće Općine S. kao osnovu za djelomično oslobođenje od plaćanja komunalnog doprinosa utvrdilo prebivalište investitora na području općine od najmanje tri godine.

Polazeći od činjenice da je autonomno pravo jedinice lokalne samouprave utvrđivati uvjete i razloge za djelomično ili potpuno oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, kada se radi o sredstvima koja čine izvorni prihod proračuna te jedinice, te da su u osporavanim odredbama Odluke ti uvjeti jasno propisani na zakonom utvrđeni način i primjenjuju se na sve adresate jednako, Sud ocjenjuje da su sporne odredbe Odluke suglasne citiranim odredbama Zakona, imajući u vidu i da su predviđeni izvori sredstava iz kojih će se namiriti razlika do koje je došlo zbog djelomičnog oslobađanja od plaćanja komunalnog doprinosa (članak 8. stavak 4. Odluke o komunalnom doprinosu), što je Zakonom o komunalnom gospodarstvu propisano kao jedino zakonsko ograničenje pri utvrđivanju tih uvjeta (članak 31. stavak 7. alineja 5.). Stoga propisivanje vremenskog trajanja prebivanja na području Općine S., kao jedne od osnova za potpuno ili djelomično oslobađanje od plaćanja komunalnog doprinosa, zakonitost koje osnove podnositelj osporava u svom zahtjevu, ne izlazi iz okvira utvrđenih člankom 31. stavkom 7. Zakona o komunalnom gospodarstvu.

S obzirom na izneseno, ovaj Sud nalazi da predmetne Odluke u osporavanom dijelu nisu nesuglasne sa Zakonom, te kako je predmet objektivnog upravnog spora samo ocjena zakonitosti općeg akta, a ne i ocjena suglasnosti općeg akta sa Ustavom Republike Hrvatske, valjalo je odgovarajućom primjenom članka 57. stavka 1. ZUS-a zahtjeve odbiti kao neosnovane.

U Zagrebu 30. rujna 2015.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.